

105-107.

2. Поддержание здоровья: подходы, условия, факторы риска и благополучия [текст] : [учеб. пособие] / Под общ. ред. В. М. Лабскир. – Х. : НТУ «ХПИ», 2007. - 146 с.

3. Безверхнюк Т. Ресурсний режим як інституційний механізм ресурсного забезпечення регіонального управління [Електрон. ресурс] / Т.М. Безверхнюк // Державне будівництво : електрон. наук. фах. вид. ХарPI НАДУ - 2010. - № 1. - Режим доступу : <http://www.kbuara.kharkov.ua>

ОЛЕКСИШИН Б.П.

слухача магістратури за спеціальністю

«Державна служба»

(науковий керівник: к.е.н., доцент кафедри державного і муніципального управління Кривокульська Н.М.)

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ФУНКЦІОНУВАННЯ РИНКУ ГОРИЗОНТАЛЬНО-ДИФЕРЕНЦІЙОВАНИХ ПОСЛУГ ГРОМАДЯНАМ ЛІТНЬОГО ВІКУ

Старіння населення - об'єктивний загальносвітовий процес. Це спонукало світову спільноту сформувати особливу систему поглядів на дане соціальне, економічне і культурне явище. Принципи ООН у відношенні до людей похилого віку передбачають забезпечення їм незалежності, можливості брати участь у соціальному розвитку, догляду, умов для реалізації внутрішнього потенціалу і збереження гідності [1, С.48].

В Україні спостерігається тенденція постійного збільшення частки осіб, що потребують соціального захисту і, зокрема, надання соціальної допомоги та різних видів соціальних послуг. Відповідно до цього зростає й потреба у збільшенні кількості, видів та диверсифікації шляхів надання соціальної допомоги та соціальних послуг. Наразі, для ефективного подолання соціальних ризиків вітчизняна система соціальної допомоги та соціальних послуг повинна швидко й адекватно реагувати на попит і зміни у потребах людей. Це в свою чергу вимагає абсолютно нових

підходів, диверсифікації ресурсів, розширення спектру надавачів послуг тощо.

Отже, об'єктивно необхідним сьогодні є формування концептуальних основ функціонування ринку горизонтально-диференційованих послуг громадянам літнього віку. Їх метою має бути формування та реалізація цілісної системи соціального захисту населення, забезпечення адресного надання соціальних послуг, допомоги та пільг окремим категоріям громадян, зокрема, громадянам похилого віку, у тому числі в грошовій формі та реалізація конституційного права на державний соціальний захист осіб, які мають право на пільги, підвищення ефективності її функціонування, направленості на індивідуальне задоволення потреб осіб, що потребують соціального захисту.

Основним принципом, що слугуватиме базою таких концептуальних основ повинен стати принцип орієнтованості на їх отримувача (користувача), з урахуванням оцінки індивідуальної потреби у них. Власне, орієнтаційний підхід на потребу саме отримувача (користувача) може сприяти створенню збалансованості у системі обслуговування всіх категорій отримувачів (користувачів) сфери соціальних послуг, допомоги та пільг, а також пошуку збалансованості між наданням соціальних послуг в закладах соціального обслуговування, у т.ч. на рівні громади та за іншими формами їх надання.

Формування концептуальних основ функціонування ринку горизонтально-диференційованих послуг громадянам літнього віку вимагає здійснення системи заходів за напрямками: удосконалення планування надання соціальних послуг, допомоги та пільг громадянам похилого віку; удосконалення механізму закупівлі та фінансування соціальних послуг; моніторинг і оцінювання ефективності та якості соціального захисту населення, в тому числі, громадян літнього віку; модернізація соціальних служб і закладів; інформаційне забезпечення системи соціального захисту населення, в тому числі, громадян літнього віку; розширення кола суб'єктів господарювання, які надають соціальні послуги; удосконалення організації професійної соціальної роботи і кадрове забезпечення; координація діяльності з реформування соціального захисту населення, в тому числі, громадян літнього віку;

реалізація Концепції реформування системи призначення соціальних пільг.

Наприклад, реалізація Концепції реформування системи призначення соціальних пільг об'єктивно вимагає:

- визначити на стратегічному рівні послідовну процедуру реформування системи соціальних пільг, відповідні соціальні компенсатори, терміни тощо;

- здійснити вартісну оцінку наявних соціальних пільг, скоротити їх фінансово критичну частину;

- спростити систему соціальних пільг, зменшити чисельність категорій та осіб, яких вона охоплює, забезпечити адресне надання пільг за рахунок спрощення механізмів отримання таких пільг категоріями населення, які їх першочергово та об'єктивно потребують;

- реформувати соціальні пільги на основі адресного підходу (з урахуванням потреб, рівня доходу отримувача, ступеню його дієздатності, соціального статусу його та інших обставин пільговика);

- під час формування схеми та умов надання соціальної пільги враховувати не лише загальнодержавні критерії (контингент отримувачів, частота отримання пільги), але й специфічні умови певного регіону, зважаючи на те, що реалізація конкретних соціальних програм є сферою діяльності місцевої влади. У зв'язку з цим розробка адресних програм соціальних послуг, допомоги та пільг має передбачати врахування регіональних відмінностей у доходах та рівнях споживання населення для оптимізації процедури оцінювання потреб;

- встановити одним законодавчим актом єдиний порядок надання соціальних пільг, їх облік та коло осіб, які мають право на їх отримання;

- сформувати та постійно вести реєстр осіб, які мають право на соціальні послуги, допомогу та пільги, а також адресних розрахунків з організаціями-постачальниками за фактично надані соціальні послуги, вдосконалити систему Єдиного державного автоматизованого реєстру пільгових категорій, а також запровадження соціального паспорта пільговика (електронної картки) [2];

- розробити єдині нормативи на пільгове споживання соціальних послуг та ін.

Література:

1. Социальная работа: Словарь справочник / Под ред. В. Л. Филоненко. - К.: Институт социальной работы, 2008. - 325 с.
2. Удосконалення механізмів надання пільг CASE Україна. – 2010, [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.case-ukraine.com.ua/in

ПАВЛИК Тетяна

слухачка магістратури за спеціальністю
«Державна служба»

(науковий керівник: к.н.держ.упр., доцент кафедри державного і муніципального управління Петриків А.В.)

КАДРОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗЕМЕЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ НА РІВНІ АДМІНІСТРАТИВНОГО РАЙОНУ

Зважаючи на реформи та нововведення в галузі земельних відносин, стратегічні завдання земельної політики, особливого значення набирає проблема її якісного кадрового забезпечення, зокрема і на рівні місцевих органів виконавчої влади, які реалізують державну земельну політику на місцях, оскільки саме від фахової компетентності, професіоналізму та ефективності роботи кадрів залежить результативність проведення реформ, довіра громадян до влади та результат модернізаційних перетворень в державі. Також для забезпечення дієвого процесу управління земельними ресурсами на регіональному рівні потрібним є функціонування чітких, прозорих, досконалих механізмів взаємовідносин між органами виконавчої влади, територіальними органами земельних ресурсів, органами місцевого самоврядування та громадськістю (соціального, нормативно–правового, організаційного, економічного) [3, с.68].

Розглянемо особливості кількісного кадрового забезпечення Відділу Держземагентства у Козівському районі. Станом на 01.03.2015 року у штаті Відділу працює 14 державних службовців, з них 11 жінок (78,6%) та 3 чоловіки (21,4%). 13 працівників Відділу (92,9%) мають повну вищу освіту та один працівник (7,1%) неповну вищу освіту (землевпорядну). У наявності 3 вакантних посади. Протягом останніх